

MOTANIE (1) *sb n*

N sg motani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. motać.

Beładne poruszanie się w łoku:

*Wyrażenie: »motanie ludzi«: Turba, Zámieszánieludzi wádzących fie/ nierządna gęftwą [!] y
motanie ludzi. Mqcz 469a.*

*Cf **MOTAĆ SIĘ***

JB